

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/12/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8224010187
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8224010187.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M, MBA a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Mariána Sninského na neverejnom zasadnutí konanom dňa 17.06.2025 v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona, o sťažnosti prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Bardejov zo dňa 13.11.2024, sp. zn. 0T/35/2024, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku sťažnosť prokurátora z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Bardejov napadnutým uznesením zo dňa 13.11.2024, sp. zn. 0T/35/2024 podľa § 280 ods. 2 Tr. poriadku, trestnú vec vedenú proti obžalovanému A. B. pre skutok uvedený v obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Svidník pod Pv 86/24/7712, zo dňa 29.03.2024 právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- dňa 27.03.2024 v čase okolo 16.15 hod., sa počas telefonického rozhovoru, v stave po požití alkoholu, svojej manželke A. B., vyhrážal slovami „či je už pobalená, lebo ak nie, tak ju zapáli v detskej izbe“, kde následne po tom čo dňa 27.03.2024 v čase okolo 17.50 hod. prišiel do bytu na 3. poschodí, nachádzajúcom sa na ul. C. A. D. XXX/X, v meste A. a povedal svojej manželke A. B., že pozapína plyn a vybuchnú, pričom následne odišiel do kuchyne, kde zapálil dva horáky na kuchynskom sporáku, čo u poškodenej A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. C. A. XXX/X, A., vzbudilo dôvodnú obavu o život a zdravie tým, že svoje vyhrážky uskutoční, postupuje Okresnému úradu Svidník na prejednanie ako priestupok.

Proti tomuto uzneseniu riadne a včas, podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 18.11.2024, podal sťažnosť prokurátor, ktorú odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 23.04.2025. Namietal, že s konštatovaním súdu sa nemožno stotožniť. Z výpovede poškodenej manželky vyplýva, že manžel veľmi často požíva alkoholické nápoje, v dôsledku čoho majú dlhodobé nezhody a spory, ktoré už trvajú roky. V súvislosti s požívaním alkoholu bol viackrát na liečení, naposledy sa z liečenia vrátil toho roku v mesiaci február. Po požití alkoholu býva agresívny, často musela znášať jeho hrubé správanie a krik, často z domu radšej odišla, aby mala pokoj. V minulosti sa jej pravidelne vyhrážal zabitím, zadusením, vyhodnením z okna a podpálením bytu, nikdy to však prostredníctvom polície neriešila, dávala mu šancu, že sa zmení. Čo sa týka zapálenia horákov, k tomu uvádza, že poškodenej bola vypočutá trikrát v prípravnom konaní a jedenkrát na hlavnom pojednávaní, kde vo všetkých svojich výpovediach jednoznačne potvrdila, že obvinený, jej manžel, zapálil horáky na sporáku a vyhrážal sa jej, že vybuchnú. Čo sa týka výpovede obžalovaného, tento uviedol, že si nespomína, aby zapálil horáky na sporáku, pričom obžalovaný bol v čase 21.10 hod. podrobený dychovej skúške na zistenie požitia alkoholických nápojov a bola mu nameraná hodnota 0,94 mg etanolu na liter vydychovaného vzduchu (v prepočte 1,96 promile). Z výpovede poškodenej vyplýva, že manžel je pod vplyvom alkoholu agresívny a agresivita

sa stupňuje, pričom poukázala aj na incidenty z minulosti. Z uvedených dôvodov navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vrátiť vec okresnému súdu a uložiť mu vo veci znovu konať a rozhodnúť.

Na základe takto riadne a včas podanej sťažnosti krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Prvostupňový súd sťažnosťou napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že časť priebehu skutku spočívajúca v tvrdeniach, že obžalovaný počas telefonického rozhovoru sa mal poškodenej vyhrážať slovami „či je už pobalená, lebo ak nie, tak ju zapáli v detskej izbe“, kde následne po tom, čo prišiel do bytu na 3. poschodí povedal svojej manželke, že pozapína plyn a vybuchnú, pričom následne odišiel do kuchyne, kde zapálil dva horáky na kuchynskom sporáku, nebola vykonaným dokazovaním bez pochybnosti preukázaná. Jediným priamym a usvedčujúcim dôkazom je len výpoveď poškodenej. Tá na hlavnom pojednávaní, odlišne ako v prípravnom konaní uviedla, že počas telefonátu po 16.00 hod. jej mal obžalovaný povedať, že si má zbaliť veci a odísť z domu. Následne mal obžalovaný opäť zavolať a poškodenej oznámiť, že príde o pol deviatej, že sa má zbaliť a odísť tam, kam chodila doteraz. V prípravnom konaní poškodená vypovedala, že už v telefonáte po 16.00 hod. sa jej mal obžalovaný vyhrážať slovami „či je už pobalená, lebo ak nie, tak ju zapáli v detskej izbe“. Podľa obsahu výpovede poškodenej na hlavnom pojednávaní mali slová o podpálení bytu odznieť zo strany obžalovaného prvýkrát v telefonickom rozhovore, ktorý sa uskutočnil medzi obžalovaným a poškodenu až vo chvíli, keď sa poškodená vrátila do bytu po rozhovore so svedkyňou F. G.. Predtým poškodená byt opustila s cieľom odísť. Zapálením detskej izby sa obžalovaný mal vyhrážať poškodenej v telefonickom rozhovore až po tom, ako obžalovaný došiel do suterénu obytného domu a poškodenú vyzval, aby mu dala peniaze, čo ona odmietla urobiť. Následne mal dôjsť obžalovaný do bytu, kde po príchode mal buchnúť rukou do dverí detskej izby, kde sa poškodená zatvorila ešte pred jeho príchodom na byt a kričal, že zapáli byt, že zhoria obaja, aj poškodená aj on, a že mu to je jedno. Následne poškodená počula ako obžalovaný ide do kuchyne a zapaluje sporák. Zapáliť mal dva predné horáky, na čom poškodená trvala, napriek rozporom s jej výpoveďou z prípravného konania. Obžalovaný skutkové tvrdenia o telefonickom vyhrázaní sa poškodenej poprel, rovnako poprel aj tvrdenie o zapálení horákov na sporáku a vyhrázaním sa podpálením bytu. Vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní potvrdil príchod do spoločného bytu, ako aj to, že šiel do kuchyne, kde si len napustil pohár vody, ale sporák nezapínal. Svedkyňa F. G. vo svojej výpovedi uviedla, že poškodená ju pri vzájomnom rozhovore v deň spáchania činu informovala o celodenných telefonátoch s obžalovaným a o tom, čo poškodenej obžalovaný povedal, a to, že si má zbaliť veci a odísť z bytu. Nič konkrétne k preukázaniu skutkových tvrdení svedkyňa neuviedla, ani nepotvrdila žiadne vyhrážky zo strany obžalovaného. V posudzovanej veci preto súd dospel k záveru, že len výpoveď poškodenej ako jediný priamy a usvedčujúci dôkaz je pre závery preukázania skutkových tvrdení a protiprávneho konania obžalovaného v tej časti priebehu skutku, kedy sa mal poškodenej vyhrážať podpálením detskej izby a následne po príchode na byt mal zapáliť horáky na sporáku, vyhrážať sa výbuchom, čím mal vzbudiť dôvodnú obavu u poškodenej o život a zdravie, nepostačuje. Slová, ktoré mal obžalovaný povedať poškodenej počas toho, ako spolu telefonovali, že ju zapáli v detskej izbe, ako aj o zapálení plynu a výbuchu neboli potvrdené a podporené žiadnym iným dôkazom ako výsluchom poškodenej. Jediné samotná poškodená uviedla výhražné slová vo svojej výpovedi a pritom jej výpoveď musel súd hodnotiť s potrebnou mierou opatrnosti, vzhľadom na vzájomný vzťah obžalovaného a poškodenej, pretrvávajúce manželské problémy a spory spojené najmä s požívaním alkoholu obžalovaným, ako aj obžalovaným a poškodenu potvrdené finančné a majetkové nezhody. V pochybnostiach sa súd musel prikloniť v prospech obžalovaného. Na to, aby spáchaný skutok bol posúdený ako trestný čin, musia byť naplnené všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty trestného činu. Aj v prípade, ak by neboli, resp. ak by súd nemal pochybnosti o skutkových tvrdeniach a o konaní obžalovaného, a to jeho vyhrážkach poškodenej, napriek tomu by nebola naplnená objektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu v jej následku, a to vo vzbudení dôvodnej obavy z ich uskutočnenia. Z výpovedí poškodenej, ako aj obžalovaného na hlavnom pojednávaní vyplýva, že obžalovaný má problém s požívaním alkoholu, čo potvrdili aj závery znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia. Správanie sa obžalovaného po požití alkoholu poškodená opísala vo svojej výpovedi, pričom opísala ako sa zvyčajne zachovala a konala v čase ak obžalovaný bol pod vplyvom alkoholu, čo riešila obvykle opustením spoločnej domácnosti alebo uzamknutím sa v detskej izbe spoločného bytu. Na hlavnom pojednávaní uviedla, že verbálne útoky zo strany obžalovaného brala ako opilecké reči, lebo keď bol pod vplyvom alkoholu, vtedy narozprával hocičo. Napriek skúsenostiam z minulosti a povahe obžalovaného po požití alkoholu, ktorá sa má vyznačovať zvýšenou agresivitou, je zrejmé, že sa poškodená rozhodla v inkriminovaný

deň vrátiť do spoločného bytu po tom, ako ho opustila a vyčkať na príchod obžalovaného, čo v určitej miere neguje doterajšie konania poškodenej v obdobných situáciách. Konanie poškodenej naznačuje, že počítala s určitou situáciou, na ktorú bola do istej miery zvyknutá a tým verbálne vyhrážky obžalovaného pokladala skôr za silné opilecké reči. V kontexte uvedeného súd konanie obžalovaného nemohol vyhodnotiť ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona, ani § 360 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, pre absenciu naplnenia objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného prečinu podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona, pričom zároveň konanie obžalovaného nenaplnilo ani skutkovú podstatu žiadneho iného trestného činu, avšak toto konanie vykazuje znaky priestupku, konkrétne v prejednávanej veci sa môže jednať o priestupok podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 o priestupkoch, preto súd postupom podľa § 280 ods. 2 Tr. poriadku postúpil vec na prejednanie Okresnému úradu Svidník ako priestupok.

Po preskúmaní sťažnosťou napadnutého uznesenia, ako aj obsahu predloženého spisu krajský súd konštatuje, že súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal celé do úvahy prichádzajúce dokazovanie týkajúce sa skutku uvedeného v obžalobe prokurátora a boli vykonané dôkazy v rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci, a to zákonným spôsobom, pričom ani prokurátor sa v rámci sťažnostného konania nedomáhal vykonania ďalších dôkazov. Z takto procesne zabezpečených dôkazov okresný súd vyvodil skutkové okolnosti tak, ako sú uvedené vo výroku napadnutého uznesenia, pričom tieto majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Prvostupňový súd vyhodnotil dôkazy v súlade so zásadou uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. poriadku. Krajský súd považuje skutkové zistenia za správne a s nimi sa stotožňuje a keďže okresný súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia s jednotlivými dôkazmi, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, vysporiadal, sťažnostný súd na toto rozhodnutie prvého stupňa v celom rozsahu odkazuje. S poukazom na uvedené sa sťažnostný súd v celom rozsahu stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že výsledky vykonaného dokazovania nepreukázali spáchanie trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona obžalovaným a rozhodnutie okresného súdu o postúpení veci okresnému úradu na priestupok považuje za správne a zákonné, aj keď čiastočne z iných dôvodov, ako uviedol prvostupňový súd.

Úvodom krajský súd konštatuje, že nepostupoval prvostupňový súd správne, ak časť výpovede svedkyne poškodenej B. vyhodnotil ako vierohodnú a časť výpovede ako nevierohodnú z dôvodu rozporov v jej výpovedi na hlavnom pojednávaní, oproti jej výpovediam v prípravnom konaní. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že nie je možné uveriť časti výpovede svedka a časti výpovede svedka neuveriť z dôvodu, že buď je výpoveď svedka a svedok ako osoba dôveryhodná ako celok alebo je ako celok nedôveryhodná. V danom prípade preto nemôže byť dôvodom na postúpenie veci na priestupok skutočnosť, že časť výpovede svedkyne poškodenej B., ktorá bola jediným svedkom správania sa obžalovaného je dôveryhodná a časť výpovede nedôveryhodná. Na druhej strane je potrebné prisvedčiť tvrdeniu súdu prvého stupňa, že zo správania sa poškodenej vyplýva, že u nej nebola preukázaná dôvodná obava z konania obžalovaného, teda dôvodná obava z vyhrážania sa obžalovaného smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom. Z výpovede poškodenej a jej konania vyplýva, že po tom, čo sa jej obžalovaný mal vyhrážať, že zapáli byt, že zhoria, teda smrťou, ostala v uvedenom byte aj napriek tomu, že tento mohla opustiť, pričom následne jej mal obžalovaný opätovne volať, že je dole v suteréne a žiadal doniesť peniaze, čo odmietla, po čom jej opätovne mal povedať, že príde hore a keď bude zatvorená, tak zapáli detskú izbu, po čom rovnako poškodená zotrvala v byte, aj napriek tomu, že mala možnosť ho opustiť. Zároveň z jej výpovede tak, ako už na to poukázal okresný súd, vyplýva, že napriek skutočnosti, že verbalizovala svoju dôvodnú obavu z obžalovaného a jeho konania, uviedla, že jeho vyjadrenia považovala za opilecké reči, nakoľko keď bol obžalovaný pod vplyvom alkoholu, vtedy narozprával hocičo. Krajský súd, na rozdiel o súdu prvého stupňa, aj napriek rozporom vo výpovediach poškodenej, nemal pochybnosti o pravdivosti jej tvrdení, týkajúcich sa konania obžalovaného a jeho vyhrážok smerujúcich voči jej osobe, avšak vzhľadom na jej správanie sa po týchto vyhrážkach, kedy napriek tomu, že mohla opustiť byt a odísť na iné miesto, tak ako to robila predtým, v tomto byte zotrvala, aj s poukazom na jej výpoveď, že obdobné reči obžalovaného pod vplyvom alkoholu brala za opilecké reči a nebrala ich vážne, krajský súd dospel k záveru, že aj keď poškodená verbalizovala svoju obavu z obžalovaného, uvedené tvrdenie ako aj správanie túto obavu nepreukazuje, preto správne okresný súd postupoval, ak obžalovaného neuznal za vinného zo žalovaného trestného činu a rovnako správne postupoval, ak uvedenú trestnú vec postúpil okresnému úradu, ktorý ju môže prejednať ako priestupok.

Vo vzťahu k sťažnostnej námietke prokurátora, že z výpovede poškodenej manželky vyplýva, že manžel často požíva alkoholické nápoje, majú dlhodobé nezhody a spory, ktoré trvajú roky, bol viackrát na liečení, po požití alkoholu býva agresívny, v minulosti sa jej mal pravidelne vyhrážať zabitím, zadusením, vyhodením z okna a podpálením bytu, krajský súd v súhrne udáva, že ani uvedené skutočnosti nepreukazujú spáchanie skutku obžalovaným.

Čo sa týka zapálenia horákov a toho, že poškodená vo všetkých svojich výpovediach potvrdila, že ich obžalovaný zapálil, pričom obžalovaný mal byť podrobený dychovej skúške s pozitívnym výsledkom 0,94 mg v prepočte 1,96 promile, rovnako tak ako k tvrdeniam poškodenej o priebehu skutku, krajský súd udáva, že o týchto pochybnosti nemá, avšak vyššie uviedol z akých dôvodov toto konanie obžalovaného nepovažoval za trestný čin.

S poukazom na uvedené krajský súd sťažnosť prokurátora vyhodnotil ako nedôvodnú, preto túto postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.